

הַלְבוֹת טִמְאָת אֲכָלִין פֶּרֶק ז

א. הַנְּצוּק אֵינוֹ חֲבוּר, לֹא לְטִמְאָה וְלֹא לְטֹהָרָה. פִּיצֵד: הִיָּה מַעֲרָה מִשְׁקִין טְהוּרִין לְתוֹךְ כָּלִי טָמֵא, וְאִפְלוּ עַל גְּבִי הַשֶּׁרֶץ הָרִי הָעֲמוּד הַנְּצוּק טְהוּר; וְאִם קָלַט מִן הַמִּשְׁקִין הַנִּגְרִין מִן הָאוֹר, הָרִי זֶה שֶׁקָּלַט טְהוּר. וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁהַמִּשְׁקִין שֶׁמַּעֲרָה מֵהֶן טְהוּרִין.

ב. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּשַׁעֲרָה מִצּוֹנִן לְצוֹנִן, אוֹ מִחֵם לִחֵם, אוֹ מִחֵם לְצוֹנִן. אֲבָל הַמַּעֲרָה מִשְׁקִין טְהוּרִין צוֹנִן לְתוֹךְ מִשְׁקִין טָמְאִין חֲמִין הָרִי הַנְּצוּק חֲבוּר וְנִטְמָא, וְנִטְמָאוּ הַמִּשְׁקִין הַצּוֹנִן כֻּלָּן שֶׁהוּא מַעֲרָה מֵהֶן; וְנִטְמָא הַכָּלִי שֶׁמַּעֲרָה מִמֶּנּוּ מִחֲמַת הַמִּשְׁקִין שֶׁבִּתּוּכוֹ, שֶׁהָרִי נִטְמָאוּ.

ג. וּמִפְּנֵי מָה אָמְרוּ הַמַּעֲרָה מִצּוֹנִן לְחֲמִין חֲבוּר: לְפִי שֶׁעֲנָן הַחֲמִין עוֹלָה פְּתִימוֹת עֶשֶׂן, וּמִתְעַרֵּב בַּנְּצוּק וּבִמֵּים שֶׁבְּכָלִי הָעֲלִיִּין, וּמִטְמָא הַכָּל שֶׁהָעֲנָן הָעוֹלָה מִן הַחֲמִין, מִשְׁקִין הוּא חָשׁוּב.

ד. לְפִיכָךְ הָאִשָּׁה שֶׁהָיָה יָדֶיהָ טְהוּרוֹת, וְהִגִּיסָה בְּקִדְרָה טִמְאָה, וְהִזִּיעוּ יָדֶיהָ מֵהֶבֶל הַקִּדְרָה נִטְמָאוּ יָדֶיהָ, כְּאִלוּ נִגְעָה בַּמִּשְׁקָה שֶׁבְּקִדְרָה; וְכֵן אִם הָיוּ יָדֶיהָ טָמְאוֹת, וְהִגִּיסָה בְּקִדְרָה, וְהִזִּיעוּ יָדֶיהָ נִטְמָא כָּל מָה שֶׁבְּקִדְרָה, כְּאִלוּ נִגְעָה בַּמִּשְׁקָה שֶׁבְּקִדְרָה.

ה. דְּבַשׁ הַזִּיפִּים וְדְבַשׁ הַצִּפְּחַת הַנְּצוּק שֶׁלֶּהֶן חֲבוּר, וְאִפְלוּ הִיָּה מַעֲרָה מִצּוֹנִן לְצוֹנִן, מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ לָהֶן רִיר, וְהָרִי הֵן נִמְשָׁכִין כְּדִבְקָה. לְפִיכָךְ כָּל הָאֲכָלִין אֵין הַנְּצוּק שֶׁלֶּהֶן חֲבוּר, וְאִפְלוּ הָיוּ עֲבִים הֶרְבֵּה, כְּגוֹן הַגְּרִיסִין וְהַחֲלָב הַמִּתְּךְ וְכִיּוּצָא בָּהֶן, לְפִי שֶׁאֵין לָהֶן רִיר; וְכֵן שָׂאֵר כָּל הַמִּשְׁקִין אֵין הַנְּצוּק שֶׁלֶּהֶן חֲבוּר, אֲלֹא אִם כֵּן עָרָה מִצּוֹנִן לִחֵם כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

ו. הַנְּצוּק אֵינוֹ חֲבוּר לְטֹהָרָה. פִּיצֵד: שֶׁאִם עָרָה מִים טָמְאִים מִכָּלִי אֶבֶן וְכִיּוּצָא בָּהֶן לְתוֹךְ הַמִּקְוָה אֵין אוֹמְרִין מִשְׁהִגִּיעַ קִצֵּת הַנְּצוּק לַמִּקְוָה, טְהוּרֵי הַמֵּים; אֲלֹא הָרִי הֵן בְּטִמְאָתָן עַד שֶׁיֵּשִׁיק הַמִּקְוָה לְכָלֶן מִצֵּד אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

ז. וְכֵן הַקִּטְפָּרִס שֶׁיֵּשׁ עָלָיו מִשְׁקָה טוֹפֵחַ אֵינוֹ מִחֲבָרָן לְשָׂאֵר הַמִּשְׁקִין שֶׁבְּמִדְרוֹן, לֹא לְטִמְאָה וְלֹא לְטֹהָרָה; אֲבָל הַמִּשְׁקִין שֶׁבְּאַשְׁבָּרָן, כֻּלָּן חֲבוּר לְטִמְאָה וְלְטֹהָרָה.

ח. עֲרֵכָה שֶׁהִיא קִטְפָּרִס וְעָלֶיהָ מִשְׁקָה טוֹפֵחַ, וְשָׁלוֹשׁ חֲתָפוֹת אֲכָלִין טָמְאִים בְּכַבִּיצָה מִנְּחִין עָלֶיהָ זֹו לְמִטָּה מִזֹּו אֵין מִצְטָרְפוֹת; הָיוּ שְׁתֵּים, הָרִי אֵלוֹ מִצְטָרְפוֹת. וְאִם הָיָה תַּחְתִּיתָהֶן מִשְׁקָה עוֹמֵד, אִפְלוּ כְּעֵין הַחֲרָדֵל הָרִי זֶה מִצָּרֶף אֶת כֻּלָּן.

ט. כִּבְר בְּאַרְנוֹ שֶׁטְבוּל יוֹם אֵינוֹ מִטְמָא חֲלִין כָּלֵל, אֲבָל פּוֹסֵל אֲכָלִי תְרוּמָה וּמִשְׁקָה תְרוּמָה, וְעוֹשֶׂה הַכָּל שְׁלִישִׁי; וְכֵן אִם נִגַּע בְּאֲכָלִי קֹדֶשׁ אוֹ מִשְׁקָה קֹדֶשׁ, פָּסֵלָן וְעָשָׂה אוֹתָן רְבִיעִי.

י. יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאֵין חֲבוּר בְּטְבוּל יוֹם, אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן חֲבוּר בְּכָל הַטְּמָאוֹת, אֲלֹא אִם נִגַּע בָּהֶן טְבוּל יוֹם, לֹא פָסֵל אֲלֹא זֶה שֶׁנִּגַּע בּוֹ; וְאֵלוֹ הָיָה הַנוֹגֵעַ בְּמָקוֹם טְבוּל יוֹם אָדָם אַחֵר, הִיָּה פּוֹסֵל הַכָּל.

יא. אִפְלוּ הִיָּה הַנוֹגֵעַ אָדָם שֶׁאֲכַל אֲכָלִין טָמְאִין אוֹ שֶׁתָּה מִשְׁקִין טָמְאִין, שֶׁהִיא טִמְאָה קְלָה הָרִי זֶה פָסֵל הַכָּל, שֶׁלֹּא פָסֵלוֹ טְבוּל

יום; ואין צריך לומר שאם היה הנוגע אב טמאה או ראשון, שהוא מטמא הכל. ומפני מה הקילו בטבול יום, מפני שכבר טהר ואינו מחסר אלא הערב שמש.

יב. ועוד הקילו בטבול יום, שיש אכלין שהן מיחדין לאדם ומטמאין בכל הטמאות, והן טהורות בטבול יום; ואלו הן השעורה והכסמת, בזמן שאינן קלופין. אבל בזמן שהן קלופין, והחטה אף על פי שאינה קלופה, והקצח, והשמשם נפסלין בטבול יום, ואין צריך לומר שהן מטמאין בכל הטמאות.

יג. כל ידות האכלין שהן חבור באב הטמאה, הרי הן חבור בטבול יום; וכן כל אכל שנפרס ומערה במקצת שהוא חבור באב הטמאה, כך הוא חבור בטבול יום. וכל שאינו חבור בטבול יום, הרי הוא חבור בידיים; וגם זה חמור בטמאת ידיים מטבול יום.

הלכות טמאת אכלין פרק ח

א. חלות או כפרים שפנסן והיו נושכות זו בזו ודעתו להפרישן, או שאפה חלה על גבי חלה בתנור ועדין לא קרמו פניה, ונגע טבול יום באחת מהן לא פסל אלא החלה שנגע בה; וכן המים שהרתיחו ונעשו כקבה, והגריסין שהרתיחו רתיחה ראשונה, ויין חדש וארז שהרתיחו, ונגע טבול יום ברתיחה אינו חבור, ולא פסל אלא הרתיחה בלבד. ובשאר כל הטמאות, בין קלות בין חמורות הכל חבור.

ב. אבל חלות שהיו נושכות זו בזו ואין דעתו להפריש, או שאפה חלה על גבי חלה ונשכו וקרמו בתנור, ורתיחת המים שאינה מחלחלת כקבה, ורתיחת גריסין שניה, ורתיחת יין ישן, ורתיחת השמן בין חדש בין ישן, ורתיחת עדשים הרי אלו חבור בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות.

ג. בצק שיצא בעת אפיה, ונמצא באמצע הפכר כמו מסמר יוצא, וכן קצת הבצק שנמשך ונחרף בעת אפיה, והוא הנקרא חרחור אם היו פחותין מכאצבע, ונגע טבול יום בהן פסל כל הפכר; וכן אם נגע בגרגר מלח קטן שבפכר, פסל כל הפכר. ואין צריך לומר בכל הטמאות.

ד. אבל צרור שבכפר או תרמוס וגרגר מלח גדול, וחרחור יתר מכאצבע, שנגע בהן אפלו אב הטמאה הפכר טהור; ואין צריך לומר בטבול יום.

ה. רקיק שנחרר חציה וחציה קיים, הרי זה אינו חבור; נחרר האמצע והצדדין קיימין אינן חבור זה לזה אפלו באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום.

ו. בשר קדש שקרם עליו המרק, ונגע טבול יום בקפה החתכות מתרות; נגע בחתפה, החתפה וכל העולין עמה חבור. וכן בתבשיל קטניות שקרם על גבי פרוסות. שמן שהוא צף על גבי יין, ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא השמן.

ז. ירק שלתרומה וביצה טרופה ונתונה על גביו, ונגע טבול יום בביצה לא פסל אלא קלח שכנגדו; ואם היתה כמין כובע,

אינה חבור. חוט שלביצה שקרם על דפנה שללפס, ונגע בו טבול יום מן השפה ולפנים, חבור; נגע מן השפה ולחוץ, אינו חבור. וכן בקטניות שקרמו על שפת הקדרה.

ח. חבית שנקבה בין משוליה בין מצדיה, וסתם טבול יום הנקב בידו נפסלה בלה. המערה מפלי לכלי, ונגע טבול יום בקלות משערין זה שנגע בו באחד ומאה: שתרומה טמאה שנתערבה באחד ומאה בטלה במעוטה, כמו שבארנו בהלכות תרומות.

ט. טבול יום שהיה תורם את הבור, ונפלה ממנו חבית שלתרומה ושקעה בבור שליין ונגע ביין שבבור מן השפה ולחוץ, אינו חבור; מן השפה ולפנים, חבור. ואם היה הבור פיטס אפלו היה כלי גדול שמחזיק מאה פור, פלו חבור; ואם נגע במקצת היין, פסל התרומה שבחבית שבקרקע הפלי.

י. הסלת שלמנחות והלבונה והקטרת והגחלים שנגע טבול יום במקצתן, פסל את כלן. במה דברים אמורים, בגחלים שחותה במחתה ביום הכפורים, שהמחתה שחותה בה נכנס להיכל; אבל גחלים שחותה בכל יום, כשהוא מערה ממחתה שלכסף לשלזהב אם נתפזרו מן הגחלים אין בהן קדשה, אלא מכבדן לאמה.

יא. מקפה שלחלין או רקיק שלחלין, ושמן שלתרומה צף על גביהן, ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא השמן בלבד; ואם חבץ כל מקום שהלך השמן, פסל. ירק שלחלין שבשלו בשמן שלתרומה, ונגע בו טבול יום לא פסל אלא מקום מגעו.

יב. המקפה שלתרומה, והשום והשמן שלחלין, שנגע טבול יום במקצתן פסל את כלן. המקפה שלחלין, והשום והשמן שלתרומה, שנגע טבול יום במקצתן לא פסל אלא מקום מגעו; אם היה השום מרבה, הולכין אחר הרב.

יג. אימתי, בזמן שהן גוש בקערה. אבל אם היה מפזר במדוכה, ונגע במקצתו לא פסל אלא מקום מגעו, מפני שהוא רוצה בפזורו. ושאר כל הנדוכין שדרךן לדוכן במשקין, כגון השום בשמן אם דכן שלא במשקין, וקבצן אף על פי שהן גוש בקערה ונגע בהן, לא פסל אלא מקום מגעו: שהרי הן כעגול שלדבלה שאם נטמא מקצתו, לא נטמא כלו.

יד. עיסה שקרא שם חלתה בצפונה או בדרומה, וכן קישות שקרא שם תרומתה בצפונה או בדרומה הרי זה חבור; ואם נגע טבול יום במקצת העיסה, נפסלה. נטלה חלתה מתוכה, וחזרה לתוכה אינה חבור.

טו. עיסה שנדמעה או שנתחמצה בשאור שלתרומה, אינה נפסלת בטבול יום. עיסה שהכשרה במשקין, ונלושה במי פרות, ונגע בה טבול יום לא פסל אלא מקום מגעו.

טז. מעשר ראשון שהכשר, ונגע בו טבול יום או ידיים מסאבות מפרישין ממנו תרומת מעשר בטהרה: מפני שמעשר ראשון פחלין, וטבול יום וידיים מסאבות אינן פוסלין את החלין, שהשלישי בחלין טהור, כמו שבארנו.

יז. וכן האשה שהיא טבולת יום, לשה את העיסה וקוצה לה חלה, ומפרשתה ומנחתה בכלי, ונותנת הכלי עם שאר העיסה כאחת, ומקפת על הכל כדי לתרם מן המקף, ואחר כך קוראה

לָהּ שֵׁם וְאוֹמֶרֶת הָרִי זֹה חֶלֶה; וּמִשְׁתַּקְרָא לָהּ שֵׁם לֹא תִגַּע בָּהּ, שֶׁלֹּא תִפְסַל אוֹתָהּ. וְכֵן הִיא עוֹשָׂה, אִם לָשָׂה בְּעֶרְכָּה שְׁהִיא טְבוּלַת יוֹם.

יח. לִגִּין שֶׁהוּא טְבוּל יוֹם שְׁמִלְאָהּ מִחֻבִּית מַעֲשֵׂר שֶׁלֹּא נִטְלָה תְרוּמָתוֹ, וְאָמַר הָרִי זֹה תְרוּמַת מַעֲשֵׂר עַל מֵה שֶׁבְּחֻבִּית אַחֵר שֶׁתַּחֲשֹׁךְ הָרִי זֹה תְרוּמָה טְהוֹרָה: לְפִי שְׁאִינָה נַעֲשִׂית תְרוּמַת מַעֲשֵׂר עַד שֶׁתַּחֲשֹׁךְ, כָּפִי תִנָּאוּ, וְאַחֵר שֶׁתַּחֲשֹׁךְ, יַעֲרִיב שְׁמִשׁוֹ שֶׁלִּלְגִין וַיִּטְהַר. נִשְׁבְּרָה הַחֻבִּית קֹדֶם שֶׁתַּחֲשֹׁךְ, הַלִּגִין בְּטָבְלוֹ; נִשְׁבֵּר הַלִּגִין, הַחֻבִּית בְּטָבְלָהּ.

יט. טְבוּל יוֹם מִטְמֵאֵת מֵת וּמִבְעִילַת נִדָּה, עוֹשָׂה בְּבֵית הַבַּד. וְכֵן שְׂאֵר הַטְּמֵאִים שֶׁטָּבְלוּ, עוֹשִׂין בְּטְהוֹרוֹת: חוּץ מִן הַזֵּב וְהַזֵּבָה בְּשִׁבְעֵי שְׁלֹהֶן שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁטָּבְלוּ, לֹא יַעֲשׂוּ בְּבֵית הַבַּד וְלֹא יִתְעַסְקוּ בְּטְהוֹרוֹת, שְׂמָא יֵרָאוּ וְנִמְצְאוּ טְמֵאִים לְמַפְרָע, שְׁהִרִי סוֹתְרִין הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

הַלְבוֹת טְמֵאֵת אֹכְלִין פָּרָק ט

א. הַשֶּׁמֶן אוֹ הַדֶּבֶשׁ שֶׁנִּטְמָאוּ, וְאַחֵר כֶּךָ קָרְשׁוֹ, וְאַחֵר כֶּךָ נִמּוּחוֹ הָרִי הֵן רֹאשׁוֹן לְטְמֵאָה לְעוֹלָם: מִפְּנֵי שֶׁהֵן כְּמִשְׁקִין, וְאֵף עַל פִּי שֶׁקָּפְאוּ אַחֵר שֶׁנִּטְמָאוּ.

ב. הָרֹטֵב וְהַגְּרִיסִין וְהַחֲלָב שֶׁקָּרְשׁוּ הָרִי הֵן פְּאֹכְלִין, וְצָרִיכִין מִחֻשְׁבָּה; וְאִם נִגַּע בָּהֶן אֹכֵל רֹאשׁוֹן אוֹ מִשְׁקִין, נַעֲשׂוּ שְׁנִיִּים. הִיָּה בָּהֶן מִשְׁקָה טוֹפַח הָרִי הֵן כְּמִשְׁקִין, וְהֵן תַּחֲלָה לְטְמֵאָה.

ג. נִטְמָאוּ כִּשְׁהֵן מִשְׁקִין, וְקָפְאוּ אַחֲרֵי כֵן וְקָרְשׁוּ הָרִי אֵלּוּ שְׁנִיִּים, כְּמוֹ אֹכֵל שֶׁנִּטְמָא בְּמִשְׁקִין טְמֵאִין. נִטְמָאוּ כִּשְׁהֵן קוֹפְאִין, וְנִמּוּחוֹ נַעֲשׂוּ מִשְׁקָה אִם הָיוּ בְּכִיצָה מְכוּן, הָרִי הַמִּשְׁקָה טְהוֹר. הָיוּ יוֹתֵר מִכְּכִיצָה, הַמִּשְׁקָה טְמָא: שֶׁכְּשֶׁנִּמּוּחָה טְפָה רֹאשׁוֹנָה, נִטְמָאת בְּכִיצָה אֹכֵל טְמָא שֶׁנִּמּוּחָה מִמֶּנּוּ; וְאוֹתָהּ הַטְּפָה, תִּטְמָא כָּל הַמִּשְׁקִין שֶׁנִּמּוּחוֹ אַחֲרֶיהָ.

ד. וְכֵן טְמָא מֵת שֶׁסָּחַט זֵיתִים וְעִנְבִּים שֶׁהִכְשֵׁרוּ אִם הָיוּ בְּכִיצָה מְכוּן, הָרִי הַמִּשְׁקִין הַיּוֹצְאִין מֵהֶן טְהוֹרִין, וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִגַּע בַּמָּקוֹם הַמִּשְׁקָה: שֶׁהַמִּשְׁקָה כְּמִפְקָד בְּאֹכֵל, וְכֵאלּוֹ הוּא גוֹף אֶחָד.

ה. הָיוּ אוֹתָן זֵיתִים וְעִנְבִּים יוֹתֵר מִכְּכִיצָה, הָרִי הַמִּשְׁקִין הַיּוֹצְאִין מֵהֶן טְמֵאִין: שֶׁכִּיּוֹן שְׂיִצְאֵת טְפָה רֹאשׁוֹנָה, נִטְמָאת בְּכִיצָה; וְטְמָאָה כָּל הַמִּשְׁקִין. וְאִם הָיָה הַסּוּחֵט זֵב וְזָבָה וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן אִפְלוּ סָחַט גֶּרֶגֶר יַחֲדִי שֶׁלֹּא הִכְשֵׁר וְלֹא נִגַּע בְּמִשְׁקָה, הַמִּשְׁקָה טְמָא: שֶׁכִּיּוֹן שְׂיִצְאֵת טְפָה הָרֹאשׁוֹנָה, נִטְמָאת בְּמִשְׁאֵל הַזֵּב שֶׁהַזֵּב שֶׁנִּשְׂאָ אֹכְלִין אוֹ מִשְׁקִין, טְמָאָן כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ. וְכֵן זֵב שֶׁחָלַב אֶת הָעֵז, הַחֲלָב טְמָא שֶׁכִּיּוֹן שְׂיִצְאֵת טְפָה הָרֹאשׁוֹנָה, נִטְמָאת בְּמִשְׁאֵל הַזֵּב.

ו. קִדְרָה שֶׁהִיָּתָה מְלֵאָה כְּבִשּׁוֹן שֶׁלַּחֲלִין וַיֵּצֵא עָלֶיהָ חוּץ לְקִדְרָה, וְנִגַּע אֵב הַטְּמָאָה אוֹ רֹאשׁוֹן בְּעָלָהּ שְׁחוּץ לְקִדְרָה בַּמָּקוֹם הַנֶּגוּב אֵף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ בְּעָלָהּ כְּכִיצָה, הוּא טְמָא וְהַכֹּל טְהוֹר. חֲזוֹר לְקִדְרָה טְמָא אֶת הַמִּשְׁקִין שָׁבָה, וְנִטְמָאת הַקִּדְרָה וְכָל הַכְּבִשּׁוֹן.

ז. נָגַע בְּעֵלָה שְׁחוּץ לַקִּדְרָה, וְהָיָה בּוֹ מִשְׁקָה אִם יֵשׁ בְּעֵלָה כַּבִּיצָה, הַכֹּל טָמֵא: שֶׁהֵעֵלָה מִטָּמֵא מִשְׁקָה שְׁעָלָיו; וְהַמִּשְׁקָה מִטָּמֵא כָּל מִשְׁקִין שֶׁבַקְדְּרָה, וּמִטָּמֵא הַקִּדְרָה.

ח. הִיָּתָה הַקִּדְרָה מְלֵאָה כַּבָּשִׁים שְׁלֵתְרוּמָה, וְנִעַר אוֹתָהּ טָבֹול יוֹם, וְרָאָה מִשְׁקִין עַל יָדוֹ סִפֵּק מִן הַקִּדְרָה נִתְּזוּ, סִפֵּק שֶׁהִקְלַח נָגַע בְּיָדוֹ הִירָק פָּסוּל, וְהַקִּדְרָה טְהוֹרָה.

ז. טָמֵא שֶׁהָיָה אוֹכֵל עֲנָבִים מְכַשְׂרִים, וְנָפַל מִמֶּנּוּ גִרְגֵּר יְחִידִי לַגָּת אִם הָיָה שָׁלֵם וְלֹא נִשְׁמַט מִמֶּנּוּ עֶקֶצוֹ, הִגַּת טְהוֹרָה; וְאִם נִטַּל עֶקֶצוֹ וְהָיוּ הָעֲנָבִים מוֹכְנִים בְּעֵבִיט וְכִיּוֹצֵא בּוֹ לְדֶרֶכְךָ, שֶׁהָרִי רוֹצֵה בַּמִּשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵהֶן נְטִמָּאת הִגַּת בְּטַפַּת מִשְׁקָה שֶׁבְּרָאֵשׁ הַגִּרְגֵּר בְּמָקוֹם הָעֶקֶץ.

י. נָפְלוּ מִמֶּנּוּ עֲנָבִים, וּדְרָכָן בְּמָקוֹם מְפִנָּה אִם הָיוּ כַּבִּיצָה מְכוּן, הָרִי הַמִּשְׁקִין הַיּוֹצֵאִין מֵהֶן טְהוֹרִין כָּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ; הָיוּ יֵתֵר מִכַּבִּיצָה, הַיּוֹצֵא מֵהֶן טָמֵא, שְׁפִיּוֹן שִׁיעֲצֵאת טָפָה הָרֵאשׁוֹנָה נְטִמָּאת בַּכַּבִּיצָה, וּמִטָּמְאָה אֶת כָּל הַמִּשְׁקָה הַיּוֹצֵא אַחֲרֶיהָ.

יא. גּוֹשׁ שְׁלִזִיתִים טָמְאִין שֶׁהָיָה מְקַבֵּץ וּמִחְבֵּר, וְהַשְּׁלִיכוֹ לְתוֹךְ הַתְּנוּרָה וְהִסֵּק אִם הָיָה כַּבִּיצָה מְכוּן, הַתְּנוּרָה טְהוֹרָה: שְׂאִין הָאֲכָלִין מִטָּמְאִין כָּלִים, וְהַמִּשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵהֶן טְהוֹר כָּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ. הָיָה הַגּוֹשׁ יֵתֵר מִכַּבִּיצָה, נְטִמָּא הַתְּנוּרָה, שֶׁכְּשִׁיעֲצֵאת טָפָה אַחַת, נְטִמָּאת בַּכַּבִּיצָה וְטָמְאָה אֶת הַתְּנוּרָה. לְפִיכֵךְ אִם הָיוּ זִיתִים הַטָּמְאִין פְּרוּדִין וְאִינָן גּוֹשׁ, וְאֶפְלוּ הֵן סָאָה הַתְּנוּרָה טְהוֹרָה.

יב. עֲצִים שֶׁנִּבְלְעוּ בָּהֶם מִשְׁקִין טָמְאִין, וְהִסִּיקָן הַתְּנוּרָה טְהוֹרָה, שֶׁהָרִי בָטְלוּ בְּעֲצִים. וְאֶפְלוּ הַיּוֹצֵא הָעֲצִים שִׁיפְלוּ עֲלֵיהֶן גִּשְׁמִים וְנָפְלוּ לְרִצּוֹנוֹ, וְהִסִּיקָן הַתְּנוּרָה טְהוֹרָה, וְאִין הַמִּים שֶׁעֲלִיָּהֶן מִטָּמְאִין מִן הַמִּשְׁקִין הַבְּלוּעִין בָּהֶם. וְלֹא יִסִּיקָם אֶלָּא בְּיָדִים טְהוֹרוֹת: גִּזְרָה שֶׁלֹּא יִסִּיקָם הַטָּמֵא, וְנִמְצְאוּ הַמִּשְׁקִין שֶׁעֲלִיָּהֶן מִטָּמְאִין אֶת הַתְּנוּרָה.

יג. שֶׁרֶץ שֶׁנִּמְצָא בְּרַחֲמֵי שְׁלִזִיתִים, אִין טָמֵא אֶלָּא מְקוֹם מִגְעוֹ. אִם הָיָה מִשְׁקָה מְהִלָּךְ, הַכֹּל טָמֵא: שְׁפִיּוֹן שֶׁנְּטָמֵא מְקַצֵּת הַמִּשְׁקָה נְטָמֵא כָּלּוֹ, וְהַשְּׁמֵן מִטָּמֵא אֶת כָּל הַזִּיתִים.

יד. נִמְצָא עַל גִּבֵּי הָעֲלִין לְמַעְלָה מִן הַזִּיתִים, יִשְׁאָלוּ הַבְּדִדִין: אִם אָמְרוּ לֹא נִגְעָנוּ, נֶאֱמָנִין. נִמְצָא עַל אִם שְׁלִזִיתִים, נְטָמֵא כָּל הַגּוֹשׁ כָּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

טו. נִמְצָא עַל גִּבֵּי זִיתִים פְּרוּדִים, וְהוּא נוֹגַע בַּכַּבִּיצָה הַכֹּל טָמֵא: שֶׁהָאֲכָל שֶׁהוּא כַּבִּיצָה מִטָּמֵא הַמִּשְׁקָה הַמְּעַרֵּב בּוֹ, וְהַמִּשְׁקָה מִטָּמֵא שְׂאֵר הַזִּיתִים.

טז. הָיוּ פְּרוּדִים עַל גִּבֵּי פְּרוּדִים, וְהַמִּשְׁקָה מְלִמְטָה אֶף עַל פִּי שֶׁנִּגַּע בַּכַּבִּיצָה, אִין טָמֵא אֶלָּא מְקוֹם מִגְעוֹ. עִם הָאָרֶץ שֶׁהוֹשִׁיט יָדוֹ לַגָּת, וְנִגַּע בְּאֲשְׁכוּלוֹת אֲשָׁכוֹל וְכָל סְבִיבוֹתָיו טָמְאִין; וְכָל הִגַּת כָּלָה טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁמִּפְּסִיקִין הָאֲשְׁכוּלוֹת שֶׁסְּבִיבוֹת זֶה הָאֲשָׁכוֹל בֵּינוֹ וּבֵין שְׂאֵר הִגַּת.

יז. הִגַּפַּת וְהַזּוֹגִין שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּטְהָרָה, וְהִלְכוּ עֲלֵיהֶן טָמְאִין, וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ מֵהֶן מִשְׁקִין הָרִי אֵלּוֹ טְהוֹרִין, שֶׁמִּתְחַלָּה נַעֲשׂוּ בְּטְהָרָה. וְאִם נַעֲשׂוּ מִתְחַלָּה בְּטָמְאָה, וְנִמְצְאוּ מֵהֶן מִשְׁקִין הָרִי אֵלּוֹ טָמְאִין.

יח. הַבְּדִדִין שֶׁהָיוּ נִכְנָסִין וְיוֹצְאִין, וּמִשְׁקִין טָמְאִין בְּתוֹךְ בֵּית

הַפֶּד אִם יֵשׁ בֵּין מִשְׁקִין לַזִּיתִים כְּדִי שְׁיִנָּגְבוּ אֶת רִגְלֵיהֶן בְּאַרְץ, הָרִי הַזִּיתִים טְהוֹרִין: שֶׁהִנּוּגַע בְּמִשְׁקִין טָמְאִין שְׁלֹא בְּיָדוֹ טְהוֹר, וְאִפְלוּ לַקֹּדֶשׁ.

יט. כְּפָרוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁהָיוּ בָּהֶן גּוֹמוֹת, וְהָיוּ בְּתוֹךְ הַגּוֹמוֹת מִשְׁקִין שֶׁלְקֹדֶשׁ, וְנִגַּע הַשָּׂרֵץ בְּאַחַת מֵהֶן, וְנִגַּעַה רְאוּשׁוֹנָה בְּשִׁנְיָה, וְשִׁנְיָה בְּשִׁלִּישִׁית, אִפְלוּ מֵאָה כָּלֶן רְאוּשׁוֹן לְטַמְאָה, מִפְּנֵי הַמִּשְׁקָה שֶׁבְּגוֹמוֹת וַחֲבַת הַקֹּדֶשׁ: הָרִי כָּלֶן כְּמִשְׁקִין שֶׁאֵין מוֹנִין בָּהֶן.

כ. אֲבָל אִם הָיוּ כְּפָרוֹת תְּרוּמָה הָרִי הַכֹּפֶר הַשְּׁלִישִׁית בְּלִבָּד פְּסוּלָה, וּמִשְׁלִישִׁית וְהִלָּאָה טְהוֹר. וְאִם הָיָה מִשְׁקָה טוֹפַח עַל כָּל הַכְּפָרוֹת, אָף בְּתְרוּמָה הַכֹּל טַמְאוֹת; וְכָלֶן שְׁנִיּוֹת, חוּץ מִן הָרְאוּשׁוֹנָה שֶׁנִּגַּע בָּהּ הַשָּׂרֵץ, שֶׁהִיא רְאוּשׁוֹן.

כא. בְּעִבּוּעַ הַנֶּעֱשֶׂה בְּעֶבֶי הַחֲבִית, וְהָרִי הוּא כְּמוֹ כָּלִי אֲחֵר בְּצִדָּהּ אִם נִקָּב הָאֲבַעְבוּעַ לְאוֹיֵר הַחֲבִית, וְנִקָּב נִקָּב אֲחֵר לְחוּץ זֶה כְּנֶגֶד זֶה, אוֹ שֶׁהָיָה הַנִּקָּב הַפְּנִימִי מְלֻמָּטָן וְהַחִיצוֹן מְלֻמָּעָלָן, וְהִיתָה הַחֲבִית וְהָאֲבַעְבוּעַ מְלֵאִים מִשְׁקִין אִם נִגַּע אֵב הַטַּמְאָה בְּמִשְׁקָה שֶׁבְּאֲבַעְבוּעַ, נְטָמְאוּ כָּל הַמִּשְׁקִין שֶׁבַּחֲבִית.

כב. הִיתָה הַחֲבִית מְקַפֶּת צְמִיד פְּתִיל, וְנִתְּוָנָה בְּאֶהֱל הַמֵּת נְטָמָא מִפְּנֵי הַנִּקָּב שֶׁבְּאֲבַעְבוּעַ זֶה, שֶׁהָרִי הוּא מְפֻלָּשׁ לְאוֹיָרָה. וְכֵן אִם הָיָה הַנִּקָּב שֶׁבְּאֲבַעְבוּעַ שֶׁבְּפָנִים מְלֻמָּעָלָן וְהַחִיצוֹן מְלֻמָּטָן, הָרִי זֶה אֵינָה נִצְלָת בְּצְמִיד פְּתִיל; אֲבָל אִם נִגַּע אֵב הַטַּמְאָה בְּאֲבַעְבוּעַ לֹא נְטָמְאוּ מִשְׁקִין שֶׁבַּחֲבִית, וְהָרִי הֵן כְּמִבְדָּלִין מֵהֶן.